

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 40 cor. (20 Lei)
Pe 1/2 de an . . . 20 cor. (10 Lei)
Un număr 80 fileri (40 bani)

Iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**, deputat.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 1 cor. a doua și a treia oră 80 fil.

Armata ardeleană.

Poporul românesc n'a avut nici odată o zi mai senină în viața lui de restriște și obidă — ca marele și zguditorul praznic românesc dela 1 Decembrie la Alba-Iulia.

Cu zile înainte lumea românească fierbea de dorul să fie martoră celei mai mărețe zi din istoria neamului românesc. În slăvita cetate a lui Mihai Vodă Viteazul avea să se spună lumii întregi, că poporul românesc din Ardeal, Banat și părțile ungurene vrea unirea tuturor românilor într-o singură țară.

Imi pare că mă văd din nou amestecat prin învăl-mășeala de oameni îmbrăcați în haine de sărbătoare fluturându-le treicolorul național pe pept — la domni și țărani deopotrivă, dela vâldică până la opincă.

Împreună grăbiam în pas sărbătorește spre cetate. Măndre cete de voinici legionari — feciori români de pe întreg cuprinsul Ardealului — drepti ca brazii în munte și ea frații dela o mamă pășese mult mai mândri când ne văd, că ștergem lacrimi de bucurie.

Zărim poarta cea mare a cetății. Sus din vârful porții ne salută în semn de bucurie în falfăiri vijelioase steagul nostru învingător. Alături — străjuiau intrarea moți voinici și chipeși în mândrul lor port național stăteau nemșcați ca niște statuie de-ale mândrilor ostași români.

Cutremurător de frumoasă și încântătoare clipă și minunată arătare!

Sun copleșit de farmecul aceleiași vedenii ca din povești, când cetesc, că feciorii noștri din Ardeal din prilejul serbărilor naționale dela Cluj s'au arătat așa de vrednici ostași în fața M. S. Regelui, încât au stors minunate cuvinte de laudă din partea străinilor cari i-au văzut.

Aceiași voinici chipeși și mândri de ființa lor românească și conștii de datoria lor ostășească cari au defilat așa de mândri în văzul lumii străine la Cluj, tot ei au fost și în Decembrie 1918 legionarii, cari prin purtarea lor au ridicat măreția adunării și ne-au stors lacrimi de bucurie și fericire.

Ei sunt nădejdea de mai bine a acestui neam și ei sunt razimul, pe care ne întemeiem toate nădejdiile noastre de viitor.

Soldații ardeleni au trecut prin botezul de foc, când au înscris în cartea vitejiilor românești — învingerea dela Tisa asupra hoardelor ungurești alui Bela Kuhn. Toate minunatele lor fapte de vitejie săvârșite pe câmpurile de război ale Galiciei, Poloniei și pe frontul italian — au dovedit cu vârf și îndesat ce minunați ostași sunt feciorii români.

Iar învingerea dela Tisa a arătat cu prisosință dușmanilor noștri de veacuri — puterea de viață a poporului românesc liber și

descătușat de stăpâniri străine.

S'a împlinit anul de când avem o nouă armată în Ardeal. O armată nouă, cu un suflet nou, care a zguduit inimile românești și a stors cuvintele de laudă a celor străini, că avem cea mai frumoasă armată din Europa! Frumoase cuvinte de înaltă prețuire — tuturor mândrilor noștri voinici cari formează armata ardeleană a M. S. Regelui Ferdinand I. al României.

Toată încrederea și dragostea unui neam românesc se îndreaptă spre mândrii noștri legionari, străjeri nelăfricați la Tisa și la Nistru, cari prin brațele lor vâjnoase și oțelite vor apăra în orice vreme de primejdii — hotarele cele noi ale Țării Românești.

Ni-se umple sufletul de mândrie românească, când vedem câtă nemărginită dragoste de neam și țară s'a sălășluit vreme de un an în sufletul soldatului ardelean!

Sufletul soldatului ren-tors din prinsoarea rusească, care s'a zguduit în fața învățătarilor bolșevici și nu s'a putut desbărâ de toate ispitele amăgitoare ale nebunii roșii — nu mai e cel vechiu.

Soldatul ardelean are un nou suflet, curat ca apa unui izvor de munte, care-i dă tărie și voință puternică să învingă toate primejdiile, cari i-se ivesc în drum.

Azi soldatul român ardelean e bun, ascultător, iubitor de ordine așa precum a fost întotdeauna dorobanțul din Regat —

și e pătruns de măreția zilelor, pe cari le trăiește fiind mândru, că e român. Cine a outreeră în sărbători casarmele de prin Ardeal și a stat de vorbă cu soldații noștri — se va fi pătruns de aceste adevăruri, cari le-a scos la iveală sufletul cel nou al soldatului ardelean din zilele noastre.

Da, hotărât lucru, care nu se mai poate trage la îndoială nici de dușmanii noștri cei mai ticăloși — soldații ardelean, e soldat cu o dată puterea cuvântului! A dovedit-o aceasta la Tisa, la Nistru și alături de frații din Regat va dovedi-o cu însufletire și cu dragoste de țară și neam în orice vreme unde-l va chema datoria de soldat al României-Mari.

Are în suflet o nouă credință și luminătorii neamului împreună cu vrednicii ofițeri ai armatei române vor veghea să nu se slăbească.

Atât timp cât credința unui sfânt simbol se va păstra ca un foc nestins în sufletul armatei din Ardeal, vom putea zice și noi și străinii deopotrivă — spre lauda și cinstea soldatului român — ce s'a zis la Cluj, că armata română e mândria cetăți a Europei.

Trăiască soldații ardeleni și fie mândri de nădejdiile, cari le pune neamul românesc, țara și M. S. Regele tuturor Românilor în vrednicia ostășească, care au dovedit-o ca soldați ai României-Mari!

I. Pop-Zdancu.

Politica la București.

Cuvântul »politica« răsună atât de des astăzi. Răsună mai mult decât ori când. Il aud foarte adeseori și oamenii dela sate, fără să-și poată da seamă mulți ce însemnează acest cuvânt.

Politica este meșteșugul cărmuitorilor de țări. A te cuprinde sau a avea o oarecare legătură cu acest meșteșug însemnează »a face politică«.

La București se face multă politică astăzi. Și e foarte firesc acest lucru, fiindcă Bucureștii e oraș de scaun, e capitala țării.

Politica în sine nu ar fi un lucru rău, nici urât, din potrivă e un meșteșug bun și neapărat de lipsă pentru orice țară. O țară fără politică, ar fi o țară moartă, o țară lipsită de conducere, de cărmă. Politică arată cărări, croiește drumuri de înaintare. Meșteșugul de a cărmui o țară se poate asemăna cu plugăria. Iar politica este știința și priceperea plugarului care ține în mâinile sale cormana, adică coarnea plugului.

Cei cari ajung, prin politică, la conducerea unei țări, prind în mâinile lor o putere mare, putere covârșitoare, din care pot zvorî lucruri bune și folositoare țării. Inșă mulți oameni politici întrebuințează această putere nu numai în folosul obștesc, ci adeseori, oameni fiind, o folosesc și pentru întărirea lor înșiși, pentru stoarcerea de foloase pe seama lor. Aceasta e partea slabă a politicii.

La București fac mulți oameni politică, fiindcă o țară are lipsă de multe brațe cărmuitoare, de multa capete gânditoare. Și politica o au aici în mâinile lor, ca pretutindeni, partidele, sau tovarășiiile politice. Fiecare partid își are fruntașii sau șefii lui, împrejurul cărora stau partizanii lor, adică oamenii cari au aceleași gânduri și aceleași pinte. Căci fiecare partid crede, că țara se poate feri după planurile și după gândurile lui.

Că suat mai multe partide politice într-o țară, nu e lucru rău, ci chiar foarte bun, fiindcă mai multe fete de judecați văd toate laturile unei înaintări și fiecare din ele sau fiecare partid poate să găsească o țară

nouă spre fericirea statului. Și din alăturarea mai multor planuri, se poate alege cel mai bun.

În București își au vetrele lor politice astăzi mai multe partide, astfel după vechimea lor înșirându-le sunt: 1) *Partidul liberal* în frunte cu *Ion I. C. Brătianu*; 2) *Partidul conservator-progresist* cu *Al. Marghiloman*; 3) *Partidul conservator-democrat* cu *Tache Ionescu*; 4) *Partidul naționalist-democrat* cu *Nicolae Iorga*; 5) *Partidul țărănesc* cu *Ion Mihalache*; 6) *Liga Poporului* cu generalul *Averescu*. Sau cum li se zice acestor partide mai pe scurt: liberalii, marghilomaniștii, tachoniștii, naționaliștii, țărăniștii și averesceniștii. Unii nu țin nici cu unii nici cu alții; aceștia se numesc *independenți*.

La acestea partide se mai adaugă acum *Partidul național din Ardeal* în frunte cu *dl Iuliu Maniu*, *Partidul democrat al Unirii* din Bucovina cu *dl Iancu Nistor* și *Partidul basarabean* în frunte cu *dl Ion Inculț*.

Acestea partide fiecare cred că va putea feri România după idene și gândurile lor. Astăzi însă nici unul dintre ele nu este atât

de tare, încât să poată singure cărmui țara. Așa că s'au întovărășit mai multe și au dat guvernul blocului parlamentar în frunte cu ardelenii.

Până aici am arătat alcătuirile politice din Bucureștii de astăzi. Dar cum se face politica?

Politica la București se face după firea fraților din vechiul regat, cu multă vâltoare, cam cu hărmălaie și chiar cu patimă. Oamenii aici sunt iuți la fire, ageri, isteți, repede porniți spre sfadă și necruțători unii față de alții în ciocnirile pe cari le au, își aruncă vorbe grele, se scarmănă și se spală foarte des în jocuri de cuvinte și de învinuiri, se răstesc unii la alții și fac mare ciorobor. Așa le este natura. Inșă buni români, sunt cu toții, chiar dacă unii au mai tras oain spre focul lor câte-o dată. Cel puțin așa țasa din învinuirile pe cari și le aduc.

La București e mare goana după guvern, după cărmă țării. Și se pare, că fiecare partid numai atunci crede și e liniștit, că triabile țării merg bine, când guvernul e în mâinile lui. De aceea oricare guvern ar fi la pu-

Cântece

Culese de I. P. Câmpianu.

*Părăuș cu apă rece
Pe la poarta maicii trece,
Merg maica să se spele
Vede că-s lacrimi de-a mele
Se spală cu multă jale.*

*Jelimi'ăși jelui
Jelimi'ăși codrului.
Codru-i verde nu mă crede
Dar m'a crede cel uscat
Că-i mai de multe mâncat.
Mândru-i codru și înflorit
Eu tindr și bănuș.
Mândru-i codru și împănăt
Eu tindr și supărat.*

*Dar măcuță nu fi-e jelo
De tinerețele mele,
Cum-le trec și le petrec,
Tot cu lacrimi pe obrazi?
Dar de lacrimi nu bag seamă
Că le-oi șterge c'o năframă,
Iar mi-e milă de obraz,
Că rămâne fript și ars.*

*De-ași ști cânta ca cucu
Nu m'ași lupta cu lucru.
Ca cuou nu știu cânta
Cu lucru mă știu lupta.
Cucule peană galbina*

*Eu me culc tu me leagănd,
Dar me leagănd frumos
Să nu pic din leagănd jos.
Cântă cuce când ti-i duce
Să ne prindem frați de cruce
Cântă cuce când îi mere
Să ne prindem surorele.*

*Dorul dela bădița
De l'ași pulea apuca
L'ași ara, l'ași sămăna,
L'ași plivi, l'ași secera
Singură mi-l'ași căra,
Și l'ași face stog la sură,
Și l'ași împleți singură,
Și l'ași măcina la moară,
Și l'ași face-o azimioară
Și l'ași da badii să moară.*

*Prin pădurea rară 'n jos
Mere badea cel frumos
Cu caru de odolean
Cu boii de măgheran.
Mână bade boii bine
Să mă săruși și pe mine.*

*Să trăești nănașule
Să-ți sucești mustețele,
Să le sucești cât de bine
Să mă săruși și pe mine.*

*Foaie verde alunaș
Am draguș păcurăraș.
Vine sara și-mi dă caș,*

*Dimineața urdă dulce
Mă săruță și se duce.*

*Uiniu nănașă mare
Gâna-i a Dumitale
Banii de pe ea-s a mei
Să-mi iau ceapță și cercei.
Că de când m'am măritat
Ceapță neagră n'am purtat.
Numai una brusturată
Și-aia de birău tuată.
Și de-ar ști birăița
Ar aprinde ulița
Și casa pe bădița.*

*Frunză verde de sacfiu
Făceți-mi loc că eu viu
Cu găina ca ruja
Și i-o dau la nănașă.
La nănașă nu-i voiu da,
Că nănașă-i sădăcuță
N'are nici o năframăuță
Voiu da-o la nănașă
Că nănașă-i gazdă mare.
Are plug cu patru boi
Și-o pungă cu taleri noi
Și mi-a da și mie doi
Și mi-a cumpăra răsboi
Și mi-oi țese poale crețe
Și m'oi duce la uspețe.
Hop țup țup de-abia mă duc
Până la frunsa de nuc
Fetele mă fac butuc*

*Dar eu mi's un butucaș,
Că-s un drag de vomicaș
Voinicașul fetelor
Dragușul nevestelor.*

Cum e viața la București

Știi cât de mare oraș e Bucureștii?

Are atâția locuitori cât un comitat (judet) de mijloc din Ardeal. Aproape o jumătate de milion de oameni își dau veacul aici. Iar întinderea Bucureștilor e cât vezi cu ochii. Dacă te urci pe dealul Mitropoliei și te uiți de lângă piciorul clopotului celui mare peste oraș, cât străbate ochiul zarea nu vezi altceva decât coperișe de case și de palate. Și coșuri de fabrici ici colo. Și o ceață fumurie, care plutește statornic pe deasupra acestui mare mușuroi omeneșc.

Când vii la București, decum cobori din tren la gara de Nord și te-ai amestecat printre zidurile lui, până nu-te scoate iarăși trenul din atâta întorochiață nu-i mai vezi marg-nile, nici largimile câmpului deschis. Ci numai contignații și iarăși cor-

tere, cei rămași pe de laturi, îl hulesc și îl arată că este rău, numărându-i zilele.

E mare picul în poezia liberalilor mai ales. Aceștia au fost în trecut foarte de multe ori la guvern și pentru lucrul acesta, pe cuvânt că s'au cam fătolit, nu-i mai dorește nimeni.

Poporul și obștea țării arată mai mare încredere partidelor mai noi, naționaliștilor, averescanilor și țărăniștilor. Mare încredere ne arată, și săteni și orașeni deopotrivă, nouă ardelenilor.

Nu am înșirat încă între partidele politice pe *socialiști*. Aceștia spun că au cu dâșii pe muncitorii orașelor, pe lucrătorii din fabrici și de prin ateliere. Ei însă au legături cu socialiștii din alte țări, cari vreau să ștergă toate granițele de pe lume și să facă tot o apă și un pământ pe fața globului. Ei va să zică, nu mai vreau să știe de nație, de lege, de limbă, de datini și de obiceiuri strămoșești, ci s'au înhamat la răstăcirile străinătății. Do curând câți-va frantași de ai lor au spus-o pe față, că ei au legături cu bolșevicii comuniști din Rusia, cu Lenin și Troțki.

Prin această declarație au făcut să-i cunoaștem, să știm cu cine avem de lucru.

Mai adaugăți la celea de până acum o harmelaie întreagă de gazete, cari umplu teancuri întregi de slove mărunte și scriu mai mult din foale, decât din fapte. Rău însă nu prea fac, fiindcă aici nu prea crede nimeni ceea ce spun ele și nu le ia în seamă. Sunt însă și gazete cu scaun la judecată, pe cari le scriu oameni cu durere de țară și de popor. Pe acestea ușor le poți cunoaște.

Va să zică, la București politica e o apă clocotită, cu care trebuie să te deprinzi, ca să-o poți răbdă și înțelege.

Politica e și mai bună și mai rea, ca toate lucrurile omenești. Aici însă e așa ca firea oamenilor: fierbinte și învârtjită.

Afară de socialiștii cei cu gură mare și cu gânduri lăaturalnice, toți politicienii români mărturisesc și au în ceea din urmă un singur gând: întărirea și ridicarea României Mari...

A. Lupeanu Melin.

Franța și România.

Noul președinte al Franței dl *Paul Deschanel* a trimis următorul calduros răspuns dlui N. Iorga, președintele Camerei Deputaților, pentru telegrama de felicitare, care i s'a trimis, din prilejul alegerii sale de președinte al Republicii franceze.

Dăm aici telegrama în întregime:

»D-lui N. Iorga,
Președintele Camerei Deputaților României.

București.

Vă rog să fiți pre lângă Camera Deputaților României unite tălmăcitorul calduroselor mele mulțumiri pentru felicitările atât de pretinse pe care ați binevoit să le adresați în numele său.

Eu știu, că sunt tălmăcitorul credincios al poporului francez, când vă dădeam asigurarea profunde și credincioasei sale pretinse în clipa în care naștunea română trecea prin încercări grozave.

Sunt fericit să reînnoesc această mărturie a sentimentelor pe cari le știu asemenea în ceasul în care România vede în sfârșit, că se împlinește dorințele sale naționale în aplauzele (semnale de bucurie) Franței.

Paul Deschanel.

Societatea Ocrotirea Orfanilor din Răsboiu, Secția Regională Sibiiu

deschide în primăvară mai multe orfelinate pentru orfanii de războiu în *Abrud, Deva, Ferthazu* etc. Pentru a avea lista orfanilor, cari au nevoie de o grabnică ocrotire, rugăm toate comitetele județene și comunale ale Societății, precum și prefecturile, sedrile orfanale, pretorii, secretarii comunali, preoții, învățătorii și toți oamenii de bine, să ne aducă la cunoștință toți orfanii de războiu de amândoi părinți între anii 3—12, băceți și fetițe, îndrumându-i să trimită o scurtă rugare, care să cuprindă dorința de a fi ocrotiți în orfelinat. Rugarea va mai cuprinde numele de familie și botez, vrâsta, câți frați are, un atestat dela comună despre starea materială, tutorele și adevărarea că e orfan de amândoi părinți și orfan de războiu.

Toate acestea să se trimită în timpul cel mai scurt la adresa: »Societatea Ocrotirea orfanilor de războiu Sibiiu Strada Măcelarilor 31«.

Catinca A. Barseanu
prezidentă.

Dumitru Antal
secretar.

tignații. Casele pe-aici au zeci și sute de ferestre și nește uși cât porțile de pe la noi. Să intri cu carul încărcat în ele ca în nește guri. Da sunt și frumoase unele, lucru mare, eum îi de pildă *Palatul Aieneului*, unde își țin acum deputații adunările lor de legiuitori sau *Palatul regal*, ori *Cercul militar* (casina ofițerilor) și sute altele.

Vă puteți închipui, că unde este atâta putere de om și unde varsă trenurile zi de zi sute și mii de alți oameni cu treburi, e un piculeț de învățeață. Și încă ee învățeață! Pe *Calea Victoriei* abia te poți urni de imbulzeală ee-i. Iar să treci strada de-a eurmexișul peste drumul trăsurilor trebuie să aștepti câte-o jumătate de ceas. Și să fi tot cu greaza în suflet să nu te potopească cumva vre-un automobil, sau vre-o trăsură... Că trec val vârtel, de nu le mai știi rândul. Pe bulevarde (străzi largi, cari laie orașul de-alatni ori dealungul) cing-cing-cing... să te tot ferești de traivane. Și de

durăiala altor sute de trăsuri. Că-ți vine să te gândești unde hrănese atâta haram de cai câți vezi pe străzile Bucureștilor.

Bucureștenii însă nu se sînchisese nici de lărmălae, nici de automobile, nici de traivane, nici de trăsuri. Ei trec și se strecoară priatru ele cu mâinile în sin și cu ochii în vânt. Nici nu le bagă în seamă, de te crucești...

Daă te răbește foamea la București, intri la o *Bodegă* (crișmuliță), icai o *țuiculiță* cu *masline* și plătești un leu. Apoi o părăoche de *militel* de pe fărâțele și mai e *frigărul* ceva, ori o *părjoală* de vach. Și de zece Lei te-ai ușurat. Verba e însă ee oști sătul.

Vrând să tai masă mai eum se cade, te duci la *restaurant*, unde îți imbie o listă întreagă de mâncări cu nume neeunoscutu în Ardeal. *Iachnie* de faoale, *plachie* de erap, *folind* cu *masline*, *ghivociu* național, *plaf* cu măruntaie, *antricot* la grătar, *tocăniță* cu mămăligă, *ustropiel* de pui, *ciulema* de pasăre, ori *cierbe* de *potroace*,

de *perisoare* sau alte minunății de cari tu transilvăneanul n'ai mai auzit. Insa toate acestea mâncări sunt bune și gătite cu gust. Pentru omul cu lei în șerpar nici nu sunt scumpe, însă dacă ai sta să-ți faci soteala după coroanele din Ardeal și-se ridică părul măciucă, căci din 50—70 coroane nu ieși la plată...

Oricât se plâng însă gazetele din București de lipsă de alimente (lucruri de ale mâncării) pâne este până-i lumea pe-aici și este și cu ce s'o ungi să lucese, numai parale să fie. Este belșug din toate.

O raită pe la prăvălii te face să vezi că cu bani iarăși găsești orice-ți trebuie. O căciulă de miel dela 60 de lei în sus până la 120—200. O părăoche de păpuoi (ghete) dela 160 de lei la deal. Cămăși dela 70 lei până pe la 100. Neagațele murești sunt și ele potrivite la preț. Firoște daă nu faci soteala în coroane.

Fumătorii găsese țigări și tutun pe stradă ee lo trebuie. Cam pipărat nu-i verbă, dar

este. Tutun de lulea (pipă) pe la trafici cât de mult. Un pachet 7 lei.

Cinematograf (arătări de chipuri mișcătoare) sunt mai pe la toate colțurile. Teatre destule. Unele însă sunt cam ușurele și fără perdea. Oamenii cu bune datini nu le caută. Și bine fac.

Gazete prin București câtă frunză și larbă. Scara și dimineața fierb străzile de gura copiilor cari le vând. Nouă ardelenilor nu ne sunt pe plac, fiindcă fac multă vorbărie și trăiesc mai mult din sfadă. Ai cetit un jurnal întreg și la urmă te alegi cu nimica... Mai bune sunt revistele (gazetele săptămânale) cari sunt scrise mai cu temei. Gazete pentru popor nu sunt în tot Bucureștii decât una sau două. Dar acestea nu se vând pe la *chioscuri*, nici pe stradă. („Unirea Poporului” se vinde pe *Calea Victoriei* față în față cu teatrul Național și la S. Iliescu pe Str. sfântu Ionica).

De-ocamdată atâta dela București, că mi-s'a oboșit condeiul. Și poate v'ați oboșit și Dvoastră, iubiiți cetitori, de atâta cetănie...
Sandu Popii.

Darea de seamă a unui deputat.

În timpul sărbătorilor un deputat al Camerei române de pe teritoriul județului a umblat prin toate satele circumscripției sale, ca să facă dare de seamă despre lucrările de până acum a parlamentului român.

Acest deputat, care în chipul acestuia a dat dovadă, că cunoaște datorința de-a fi necontenit în atingere cu poporul a deputaților români, e *Iuliu Căpâlnean*, din circumscripția Vințului de sus. Începând cu ziua de Crăciun a cutrierat o foarte mare parte a comunelor și anume: Feldioara, Vereșmortel, Inocul, Decea, Ormenișul, Ciugudiul de jos și Hărăstășul, primit fiind pretutindeni cu multă însuflețire din partea alegătorilor.

În cuvântările frumoase, cari le-a roșit în aceste comune a arătat greutatea luptei naționale și istoria înființării blocului parlamentar, adică a însoțirii partidelor pentru cârmuirea țării. Vorbind despre formarea guvernului Vaida a arătat cum vremele acestea mărețe au schimbat obiceiurile de până acum în așa fel, că voința țării hotărăște cine să o cârmuiască. Până acum se numia un guvern și acela își forma parlamentul, acum voința liberă a cetățenilor alege parlamentul și apoi parlamentul ales din această voință a cetățenilor își formează guvernul. A adus alegătorilor săi vestea îmbucurătoare despre iscălirea păcii cu Austria și că iscălirea păcii cu Ungaria, care se va face în timpul cel mai scurt, va pune capăt suferinșelor de 5 ani și jumătate și ne va face cu puțință să lucrăm cu multă râvnă și însuflețire atât pentru vindicarea ranelor pricinuite de războiu, cât și pentru elădirea aceluia viitor de fericiri și îndestulare, care îl așteptăm și nădăjduim cu toții între granițele României mari. Arată apoi planul de muncă al parlamentului și grija ce o poartă acest parlament de binele poporului românesc. Din sinul parlamentului s'au format comisii, cari au dorința să umble din județ în județ și să cerceteze cum merg trebile și cum se face dreptatea. Și dacă se vor afla nedreptăți, toți cei vi-

novați vor fi pedepsiți fără cruțare, oricine ar fi ei.

Pentruca în biserica română greco-orientală să se facă învoirea sufletosă dorită de toți oamenii de bine, parlamentul român s'a îngrijit, ca să se facă alegerea mitropolitului primat în persoana unuia dintre cei mai vrednici arhierei români, a părintelui *Miron Cristea* dela Caransebeș.

Vremile, cari vin cer o muncă încordată dela toți Români, cari vreau întru adevăr binele neamului și al țării. Statul s'a îngrijit, ca țărânul român să-și primească ogorul de muncă stropit cu sângele său și în scurtă vreme țărânii vor vedea cu ochii, că veștile lățite din partea dușmanilor neamului, cumcă nu se va face împărțirea pământului, sunt uneliri mărgave, a căror sîngeră țintă este: tulburarea poporului și împiedicarea împărțirii pământului. Dar va trebui să lucrăm și pentru întărirea noastră în alte privințe, așa și în privința comercială. Îndeamnă pe alegători să facă însoțiri comerciale (cooperative), cari vor sluji pentru ieșinirea măturilor, cu atât mai vârtos, că ministrul *Mihalache* va prevedea ea mărfuri în locul cel distat astfel de însoțiri.

Vorbirea deputatului a fost ascultată cu multă băgare de seamă din partea alegătorilor și des întreruptă de strigăte puternice de: Să trăiască! — mai ales când se pomenia familia regală sau guvernul. — Aproape pretutindeni poporul a mulțumit iubitelui deputat pentru ostenețele de până acum prin rostul frunțurilor; așa la Iaoc a vorbit părintele *Galea*, la Decea pâr. Ștefa, la Hărăstăș pâr. *Mureșan*, iar în Ciugudiul de jos a roștit o minunată cuvântare țărânul *Amos Popa*. Acesta pomenind despre producția teatrală ce s'a dat în Ciugudiu în ziua de 8 Ianuarie, spune, că de pe atunci încă a simțit o vie bucurie în inima lui, văzând semnele de învederată deșteptare a țărânului român.

Ziua de azi i-a mărit numai bucuria, căci a văzut două semne bune a vremilor. A văzut cu ochii, că neamul românesc are oameni de inimă, cari își cunosc și împlinesc datorințele și a văzut

la frații săi țărani voința ne-strămutată de a-și împlini și ei datorințele. Căci întru această stă întreg viitorul României mari, ca unul fiecare să-și îplinească după dreptate slujba la care este pus. Mulțămeste deputatului pentrucă a făcut poporului această ziua de adevărat praznic.

*

La adunările din circumscripția Vințului de sus nu s'au spus numai vorbe, ci s'au săvârșit și fapte. Înțelegând sătenii însemnătatea însoțirilor, în toate locurile s'au pus oameșii pe lucru și au purces la înserierea membrilor. Se lucră cu zor și nu peste mult însoțirile comerciale vor lua ființă în toate comunele. Iar în Feldioara s'a și înființat o bancă comercială (care se va ocupa mai ales cu negot), de cari sunt mai multe în România-Mamă și care va da sprijinul de lipsă la înființarea acestui fel de însoțiri.

— Cor. —

Tufa de piper.

Nu cred să fie vre-un om, care în viața lui să nu fi mâncat vre-o mâncare pipărată. Sunt multe mâncări, cari fără gustul pișcăcios al piperului nici nu se pot mânca. Pentru ca să simțim plăcere când mâncăm o mâncare pipărată nu-i iertat să pușem piper prea mult. Mâncările în cari este piper prea mult zicem că sunt prea pipărate și nu le putem mânca. Chiar așa și despre o mărfa pentru care negațătorul cere preț prea mare, mai mult de cât e vrednică, zicem că are un preț prea pipărat și n'o putem cumpăra. Piperul prea mult ne pișcă la limbă, prețul prea mare încă ne pișcă, dar nu la limbă, ci la pungă, și dacă punga e cam sărăcuță se înrețește mai altcum decât gara când e pișcată de piper.

Ei dar să lăsăm gluma și să vedem pe unde și cum se fac boanele acele negre și înrețite de piper, pe cari le cunoaștem cu toții.

Piperul este un fel de tufă ce samănă mult cu un curpân modoros, și cu vițele sale se acapă de pomi și de

ori ce arbore ce întâlnește în cale și se urcă pe el, întoemai așa cum se urcă iedera. Florile îi sunt ca și mărișoarele, iar fructele când sunt coapte sunt boabe roșii, cam în felul celor de strugurei de pe la noi. Încă înainte de a se înroși, boabele sunt găleșe. Se pușe să se usce. Nefiind încă coapte se sărăcesc și se înegresc, chiar așa cum vedem, că sunt acelea ce să vând pe la noi prin prăvălii.

Pe la noi nu crește piperul. Patria lui este o altă parte a pământului și anume Asia. În părțile de miazăzi a Aziei și mai ales pe o bucatică de pământ, încunjurată de toate părțile cu apă, ce se cheamă *Sumatra* crește așa jumătate din tot piperul de pe lume.

Piperul se folosește încă din vremurile celea mai vechi. În țările noastre l'a adus mai totdeauna împăratul Alex. Macedon.

Mai de mult era foarte scump, cam așa cum e aurul și argintul acum. În multe țări se folosea în loc de bani Birtul și dările se plăteau cu câte-va boabe de piper.

Ce fericiți am fi să avem și noi piper și să putem și azi plăti hainele ori încălțămintele cu boabe de piper. Cel puțin pe dreptul am zice, că auș prăpuri pipărate.

Ion Popu—Câmpeanu.

Un dar regal.

Dintr'un articol al dlui N. Iorga din ziarul „*Nearmul Românesc*” tipărim aceste rânduri:

„Regele a dăruit Universității din Cluj suma de 400,000 Lei pentru a se întemeia în locul unde, cum a zis însuși, trecutul nostru a fost mai mult batjocorit — un institut de istorie românească.

Nu se putea o destinație mai potrivită darului ce vine la o zi mare din partea Domnului României Unite!”

Cum stă lumea și țara.

— Răvașul săptămânii. — Din Țară.

Primministrul Al. Vaida serbătorit la Londra. — Cuvântarea primului ministru englez, dl Lloyd George. — Dl primministrul Vaida va rența curând în Țară. — Viața politică în Țară și în parlament. — „Liga Poporului” de sub presidenția generalului Averescu în Senat. —

Dl Al. Vaida la Londra.

Primul nostru ministru dl Alexandru Vaida Voevod — precum a scris gazeta noastră și în numeroși trecuți a fost foarte bine primit în Londra de către fruntașii vieții politice a Englezilor și a fost viu sărbătorit. După ce a fost primit din partea M. S. Regelui George — s'a dat în cinstea dlui prim-ministru un prânz serbătoresc, la care a luat parte foarte multă lume din capitala Angliei, ca să cinstească în acest chip pe reprezentantul Românilor venit ca oaspe ales în marea capitală a putericei împărății și înfricoșatei stăpâne a mărilor.

Cuvântarea lui Lloyd George.

Din acest prilej cel mai chemat să vorbească în numele Angliei — era a bună seamă tocmai primul ministru englez dl Lloyd George.

La prânzul dat în onoarea primului ministru român dl Al. Vaida Voevod, dl Lloyd George ministrul președinte englez a ținut următoarea cuvântare:

„Mă bucur foarte mult, că pot saluta în numele guvernului englez și al meu pe primul ministru al României întregite. România ni-a fost în trecut o bună prietenă și a reprezentat pentru noi un ajutor neprețuit și nădăjduim, că pe acest ajutor ne putem încrede și pe viitor.

Mă bucur cu atât mai mult, că pot saluta pe Vaida Voevod care face parte din oamenii ce ne-au fost foarte scumpi. Știu, că dl Vaida este unul din conducătorii ardeleni, care a purtat în parlamentul unguresc o strălucită luptă și a știut să țină treaz spiritul eliberării la frații săi din Ardeal.

Îl salut mai departe ca pe partătorul libertății ardeleni,

care libertate cred, că o va ști conduce și mai departe.

Este o mare deosebire de a întâlni pe un om personal, și de a avea întâlniri pretinsești, decât a-l întâlni la Conferința de pace, în parlament sau câte odată în cancelaria ministerială. Eu am fost foarte acribdător ca să văd așezată legătura mai strânsă între noi și România și nădăjduesc, că vom putea să ne sprijinim pe legătura aceasta prețioasă, care ne va fi de mare ajutor în ce privește Ungaria și Rusia.

Războiul a adus cu sine mari schimbări. Toate țările au trecut prin mari schimbări launtrice, dar sunt convinși, că dacă în trecut se fi fost între persoanele conducătoare un mai larg schimb de vederi, atunci războiul nu s'ar fi făcut și de aceea sunt foarte plăcut mișcat, că dl Vaida ne-a făcut onoarea să vie în Țara noastră.

Știu, că are o grea însărcinare și întâmpină multe greutateți dar îl cunosc, că este bine înarmat și curajos și nădăjduesc, că va avea și izbânda dorită. Dorindu-i deplină izbândă îmi ridic paharul în sănătatea lui.

Domnul Vaida Voevod spre casă.

Săptămâna trecută după ce și-a isprăvit cu bine afacerile la Londra primul nostru ministru s'a reîntors din nou la Paris — să deie îndrumările de lipsă nouilor noștri reprezentanți la Sfatul păcii.

Câteva zile încă va mai petrece și dl Vaida împreună cu trimeții României la Paris — doii Dr. Ion Cantacuzino și Dimitrie Ghica, având de gând să mai aibă vre-un schimb de vederi cu reprezentanții Francezi, înainte de a relatare în Țară, ca să facă o amănunțită dero

de seamă M. S. Regelui și parlamentului.

Viața politică.

În aceeași vreme când lumea românească așteaptă cu nerăbdare sosirea primului ministru din străinătate, în viața politică se petrece o mare schimbare prin intrarea în luptă a generalului Averescu în urma strălucitei sale învingeri dela Senat.

Dl Al. Vaida Voevod va avea să dea pept cu noui greutateți la reîntorcerea în Țară. Să sperăm, că va ști afla împreună cu ceilalți fruntași ai vieții politice românești, care este drumul care duce spre deplina mulțumire și fericire a poporului românesc.

Parlamentul

o la așteptarea legilor de vot universal, a legilor pen-

tru împărțirea pământurilor la țărani și alte multe legi cari să asigure propășirea și bunăstarea poporului românesc.

Trimeții poporului în parlamentul României Mari — nădăjduim, că și vor ști face datorința, ca să se învrednicească de recunoștința noamului și a Țarei.

Biruința gen. Averescu.

Se știe, că generalul Averescu învingătorul dela Mărăști se bucură de foarte mare trecere la poporul din Țară. Pășind în luptă la alegerile de deputați și pentru Senat, a lovit în tot locul unde a avut candidați. Poporul din roșat îl vrea pe generalul Averescu la cârma Țării, dela care așteaptă tot binele, care trebuie să-l aibă Țara în vremile acestor grele.

Din Lumea Largă.

Pace cu Rusia? — Polonia și Rusia. — Bolșevicii ruși se apropie de granița Basarabiei. — Germanii nu vreau să judece pe vinovații războiului. — Știri din Ungaria. —

Pace cu Rusia?

Știrile mai noi ale marilor gazete ne spun, că armata rusească e puternic organizată și că după părerea gazetelor americane ar fi timpul să se cruțe noui vărsări de sânge nevinovat, căci dacă statele mărginase cu Rusia vor sta împotriva, atunci se vor lăcurca într'un sângeros războiu cu bolșevicii ruși, cari nu se vor da îndărăpt în fața a nioi unui dușman.

Așa zic gazetele americane, dar noi nu ne speriem chiar așa de groaznic dintr'o dată. Am mai avut noi o încercare de războiu cu bolșevicii unguri, și la trei zile, după luptă dreaptă i-am văzut mâncând pământul de frică, de i-am aruncat peste Tisa și la câteva zile am fost și la Pesta!

Tot așa nu ne temem nici de tovarășii Ungurilor — de bolșevicii ruși dacă o fi să ajungă până într'atâta lucrul între noi — dar nu credem să fie rușii așa cu capu'n mână. Noi suntem oameni de pace, vrem să ne vedem în rândul Țara și

n'avem cu nime nimic de împărțit. Iată acuși e aici primăvara și țărani noștri trebuie să se apuce din greu de lucrul pământului sporit acum — și nu mai avem poștă de războiu cu nimenia.

De o voni însă cineva asupra noastră să ne atace și să ne strice liniștea din Țară, atunci să știe, că toți până la unul suntem lei turbați și ne vom ști răzbuna — apărându-ne legea, Țara și moșia.

Luptele dela Mărăști și Mărășești au dovedit în fața lumii întregi vitejia românului. Tot așa vom dovedi-o în toată vremea.

De aceea dacă e vorbă de pace, bucuroși stăm de vorbă cu ori cine ne chiamă la vorbă în privința păcii.

Dacă Rusia ne va trimite solie de pace, vom câmpăni după dreptate cererile sale și-i vom răspunde la timpul cel mai scurt după vrednicie și după așteptare.

Polonia și Rusia.

Între celea două Țări — scriu gazetele, că s'ar fi în-

cheiat ceva armistițiu până Polonia va putea pregăti răspunsul său la solia de pace a Rusiei bolșevice.

Dacă e adevărat, că mai demult s'ar fi încheiat o alianță de arme între Polonia și România în contra Rușilor, atunci în scurtă vreme la fel trebuie să parcedă și România față de Rusia.

Rușii la granița Basarabiei?

Știri venite din Varșovia preste Țara nemțească, spun, că însemnate trupe de bolșevici ruși se apropie tot mai mult de lăbia Nistrului cu gândul de-a ataca trupele române.

Două delegații bolșevice au fost trimise ca încredințate a Rușilor spre granița României din Basarabia pentru a lămbia pace României.

Dacă România va primi cererile lor, atunci vor încheia pace cu România, iar de nu, atunci ne vor ataca pentru ca să aducă și pe pământul românesc dominația bolșevică, cea tulburătoare de ordine și de pace în Țară și între oameni.

Politica Germanilor.

Se știe, că sfatul reprezentanților marilor puteri dela sfatul păcii din Paris a cerut să judece pe vinovații războiului — și a cerut deia Germani pe mai mulți dintre fruntașii lor de pe vremea războiului. Dar Germanii se împotrivesc și nu s'ar chiar apleca de voce bună. Ei ar vrea mai bucuros să-i dea în judecata unei țări străine, de țările cari au fost în război, ca să-i judece mai fără ură și cu nepărtenire. Dar sfatul păcii nu cred, că va fi aplecat să așeze de dorința Germanilor și va cere cu amenințare aspră să i-se implinescă voia sa.

Din Ungaria.

În zilele acestea pleacă la Paris greful Apponyi să ducă răspunsul ungarilor la Sfatul Păcii și să subscrie pacea.

Z.

Acci cetitori, cari nu mai doresc să le vină „Unirea Poporului”, să o trimită înapoi, scriind pe față „retour”; altfel îi secotim, ca abonați și trebuie să plătească abonamentul. „Unirea Poporului” începând cu anul acesta este de sine stătătoare și nu mai apare ca număr popular de Joia al „Unirii”.

Cum se prădesc pomii din sâmburi.

Adunăm peste vară, ori toamna sâmburi de mere, pere, gutui, fie poarnale cât de pădurețe, numai să fie coapte bine și de ajuns. Mai adunăm sâmburi de prune, vișine, cireșe, pierseci, alun, nuci ș. a.

Sâmburii aceștia după ce i-am adunat îi ținem în ceva cutii, ori vase la un loc svântat, până la sămănat.

În luna lui Octombrie se sapă în grădină un strat la afuzime de un hârleț și jumătate. Dacă locul e sărac îl și gunoim cu gunoim putred.

În luna lui Noemvrie, sau înainte de a îngheța pământul, sâmburii îi sămănăm, în stratul mai înainte pregătit în rânduri depărtate unul de altul de 50 cm., în toamna cum se sămăna morcovii și pătrângeii. Va se zică; facem cu ceada greblei, ori cu un par, păruțe, pe lângă sfoara întinsă ori și fără sfoară, a funde pentru sâmburii moi (măr, păr ș. a.) cam de 5 cm., pentru sâmburii tari (vișine, cireșe, prune ș. a.) ceva mai afunde.

După ce am gătat cu sămănatul, acoperim păruțele și stratul îl apăsăm ori batem bine ca desul lăpății.

Pentruca să nu ajungă gășile și să răcăie stratul, e bine, ca acela să-l acoperim cu ceva spini de tufă ș. a.

De camva lucrul acesta nu l'am putut face înainte de a îngheța pământul, se poate face primăvara, cât ce se poate lucra în grădină. Peste iarnă însă sâmburii să-i punem să încolțească, căci dacă rămân tot în locul, unde i-am păstrat până acum, și-i sămănăm, nici unul nu va răsări.

Încălțirea se face în chipul următor: luăm o cutie de lemn, ori ne facem noi o lădiță anume din scânduri, mare după trebuia. Așezăm pe fundul cutiei, ori lădiței un strat de nisip cam de 2 degete de gros. Nisipul să fie bine uscat. Pe stratul de nisip întindem un strat de sâmburi tot așa de gros ca și cel de nisip.

Asta merge tot așa, până se umple cutia ori lădița. Vezi bine, că deasupra trebuie să fie nisip, ca și pe fundul cutiei, ori lădiței. Acum punem acoperișul și-l batem cu niște cuișoare de drot, și ducem lădița în pivniță.

Când dă frigul și înghețul, scoatem din pivniță lădița cu sâmburii și o punem 2—4 zile și neptisă înghețe și apoi iară o ducem în pivniță.

Până se poate lucra primăvara în grădină, toți sâmburii încolțesc și se pot sămăna în strat, după cum am văzut mai sus.

Peste vară nu avem alta de lucra cu ei, decât să-i plivim; săpăm apei printre rânduri și udăm la vreme de lipsă. Decumva vor fi prea deși, îi rărim, ca pe morcovi. Cei smulși se pot sădi unde nu au răsărit sau unde-s prea rari.

Astfel tractați pomișorii noștri până toamna vor crește unii și de 1 m de înalți, iar de groși, vor fi ca o piană de găscă, așa că se pot altol.

Toamna, după ce i-a bătut în câteva nopți bruma, ori frunzele li s'au roșit ori îngălbit, se scalg unul câte unul, se leagă snopi, și se așează în pivniță, acoperindu-li-se rădăcinile cu nisip, ca să nu se usțe.

Dacă n'avem pivniță, îi așezăm în grădină, cu rădăcinile în un șanț, la adăpostul șurei ori altul.

În luna lui Februarie îi ducem în casă, la căldură, îi altoim, ungem bine cu ciară de altois, și-i așezăm iar la locul lor în pivniță.

Cât ce se poate lucra în grădină îi sădim iar în straturi, cari încă din toamnă au fost săpate cu hârlețul (cazmana) la afuzime de 1 1/2 m.

Săditul se face rânduri, depărtate unul de altul de 1 m, iar ei între ei, în rânduri, la depărtare de 50 cm.

Alții ce nu se vor prinde, începând din luna lui Iulie se pot oculă, care e cea mai bună și mai tramică metodă de a nebăni pomii, iar deși lucrul, în alta primăvară se pot altol.

În locul acesta, pomii noștri rămân 3—4 ani, cultându-i mai departe, după cum se cere.

După ce au implinit pomii noștri 4—5 ani aici în școală, se pot muta unde vom, la locul lor de zăstăm. Pe aceia, de cari nu avem lipsă, îi vindem.

Nicolae Pop,
profesor de economie.

De unde e bumbacul?

Înainte de bătaie, când toate erau mai lesne și se puteau câștiga mai ușor, bumbacul era foarte căutat. Și femeea cea mai săracă făcea cerea să-și cumpere câte-va scule de bumbac, din cari să-și țasă o cămașă albă ca zăpada și împodobită cu tot felul de pușori și găurele. În vremea bății aceasta mărfa nu s'a prea găsit, pentrucă din țările străine la noi nimis nu se putea aduce. Se spune, că acum iarăși sosesc pe la noi scule mari de bumbac și pe la orașe se și vînd, de bună seamă cu prețuri destul de părăte. Dar oamenii astăzi au bani „cu galcata” și îi cumpără și mai pipărat. Nici unul însă dintre cumpărători nu-și dă seama, că oare de unde e și din ce se face bumbacul? Nimeni să se creadă că ar crește ea și un fel de lână pe ceva animale străine, de prin alte țări. Nu. Bumbacul se face pe un arbore destul de mare, ce crește pe alte țărături și anume prin Asia, Africa și mai ales prin America de mijloc. Are frunze mari. Florile sunt galbene. Fructul e mare ca și-o nucă, în lăuntru cu mai multe semințe, învalite într'un smoc de peri fini, deși și lungi cam de 5 cm., cari nu sunt altceva decât bumbacul amestecat cu semințele lui. Lucrătorii când culeg aceste smocuri de bumbac, nu pot să curățe semințele și alte necurățenii ce se găsesc între perișorii albi de bumbac. De acca smocurile sunt puse în saoi, încărcate pe care și duse la fabrici pregătite anume pentru scărmanatul bumbacului. La cea dintâia scărmanare semințele și necurățeniile cad de-o parte, iar perișorii fini rămân de altă parte. Aceștia iarăși sunt dați la mașină, care îi scărmană așa de mărunț încât vântul îi peartă pe sus, parecă ar fi ceva abur albi. După ce perișorii aceștia au trecut prin mai multe mașini, cad de scărmană parte a fabricii ca o ninsoare curată. De aici sunt duși la mașinile de țesut și de țesut, de unde ies în formă de scule de bumbac ori de pânză, cari se aduc și pe la noi.

I. P. C.

Daruri pentru Casa Orfanilor din Blaj.

Di profesor și preot *Emil Petaschi* din Dej, a dăruit 20 cor. drept răscumpărare a felicitărilor de anul nou.

Preotul *Vasile Tatar* din Ciucmăndru, a adunat 210 cor.

Proprietarul *Gregoriu Pușcaș* din Năoiu, ni-a trimis 226 cor. pentru orfanii de războiu; suma aceasta s'a adunat la nunta țărânului *Ioan Pușcaș*.

Iată numele dăruitorilor: *Ioan Pușcaș* mirele cu mireasa *Marin Purcariu* 40 cor. *Constantin Mărginean* cu soția *Anica* 30 cor. *Indreica Pușcaș*, *Grigorie Pușcaș* și *Grigorie Rațiu* cu soția sa *Suzana* câte 20 cor. *Ioan Boeriu*, *Tanasie Rațiu*, *Ștefan Purcariu*, *Iosif Lupean*, *Nastasia Vărtic* și un binevoitor câte 10 cor. *Ioan Teldi* 5 cor. *Elisie Mărginean*, *Efremie Ursuțiu*, *Simion Murașan*, *Damian Tothazan* și *Petrea Batinariu* câte 4 cor. *Petrea Orojan* 3 cor. *Lazarean Arsinte*, *Ana Mărginean*, *Virginia Mărginean* și *Lucreția Mărginean* câte 2 cor.

Pentru ce scade valoarea Leului nostru?

Di ministru *Vlad*, întrebând de un ziarist englez, care e cauza scăderii valorii Leului românesc, a spus, că sunt multe cauze. Dar' cea mai mare este, că noi nu putem vinde nimica în străinătate și trebuie să cumpărăm tot mereu. Mai este apoi și alt năcaz, că adică jidanii noștri cumpără Leul românesc și-l vând la Budapesta și Viena. Banii angurești și austrieci neavând aproape nici o valoare, atât Vienezii cât și Ungurii cumpără mărfurile tot cu bani românești. Astfel la Paris s'au adunat o sumedenie de Lei, și prin urmare ei nu mai erau căutați. Valoarea lor a scăzut.

Acuma însă, când se lucră la socotele statului, când întreaga putere a statului e întrebuintată pentru ridicarea valorii banilor noștri, lucrul va merge iute și nu peste mult Leul românesc va fi foarte căutat și scump.

Să avem deci răbdare.

— **Abonamentele din vechiul regat**, până la deschiderea legăturii de mandate postale cu Ardealul, să se adreseze pe numele directorului nostru: dl *Al. Lupeanu*, la Camera, *București*.

ȘTIRI.

— **Se va schimba legea despre alegerea deputaților.** Comisia pentru schimbarea legii despre alegerea de deputați și-a sfârșit lucrările. Pe viitor se vor alege cu mult mai puțini deputați și senatori și vor avea drept de alegere și femeile, deși nu chiar toate.

— **O sută de ani dela nașterea lui Cuză Vedă.** În 20 Martie se împlinesc 100 de ani dela nașterea celui dintâiu domnitor al principatelor unite: Muntenia și Moldova. Țara întreagă trebuie să aducă prinos de recunoștință acestui mare român.

— **Partea apuseană a Ungariei va fi a Austriei.** O deputație de bărbați și femei din Ungaria apuseană a mers la cancelarul (un fel de ministru prezident) austriac *Renner* și l-au întrebat, dacă ei se vor ținea de Austria ori de Ungaria. *Renner* le-a răspuns, că Ungaria apuseană se va ținea abia de Austria și zvonurile patriotice sunt minciuni. Peste 300 de mii de nemți locuiesc adică în partea apuseană a Ungariei, cari nu pot fi jertfiți și despre cari Marele Sfat pentru pace a hotărât, că se vor ținea de Austria.

— **Americanii își vor duce morții acasă.** Cea mai mare cinste trebuie să o dăm celorce mor pentru patrie. Asta o fac mai nou Americanii. Ei au hotărât, că pe toți soldații morți pe câmpurile de luptă ale Europei li vor duce acasă. Cum vor face-o aceștia, nu știm, pentru că numai în Anglia sunt îngropați peste 26 de mii de Americani. Ei totdeauna au fost oameni de ispravă, și vor face-o și asta.

— **Bani, oari nu trebuie nimănui.** Academia (însoțirea învățaților) doctorilor din Paris a pus în anul 1896, adică înainte cu 24 de ani, un dar de un milion de franci, pe care îl dă celui om, care va afla cea mai bună doctorie împotriva bolii

uscate (hectice). Dacă până la anul 1921 nu se va afla nimenea, care se face acest bine omenimei, banii vor fi împărțiți între bolnavii de plămâni. Spre cea mai mare durere a noastră a tuturor, încă nu s'a aflat nimenea, care să fi fost aflat vrednic să câștige acest dar.

— **Draci zburători.** Să nu credeți, că e vorba de visul urât al vreaușii spărios sau de niște povești trecute pe aci pe la noi de peste nouă mări și nouă țări, unde armăsarii mănâncă o vatră de jăratec și suflă flacări roșii pe nări.

E vorba de pățania unor zburători francezi, cari în drumul lor peste țări îndepărtate cu oameni și locuri sălbatice — au fost nevoiți să se deie jos din pricina unei stricăciunii de mașina, tocmai pe un șes pe care își ridicaseră satul, ca o tabără, un neam sălbatăc de negri.

Aceștia cum văzură, că aeroplanul, ca o pasăre se dă jos, alergă cu sulți și topoare și năvăliră spre zburători, cari s'au fost dat jos din mașină. Noroc, că aceștia au băgat de seamă de primejdia în care se aflau și au pus în mișcare mitralierele, cari erau pe aeroplan. Aceștia au prins a țâcăni și aruncau spre tabăra dușmană mii de pocnituri cu vaet de moarte. Dușmanul s'a retras, lăsând pe câmp o mulțime de morți, prada tigrilor flămânzi și vulturilor. După ce și tocmiră mașina, francezii încălecară și porniră mai departe teferi.

Jos neiscușii oameni sălbatăci, rămași înapoi de oameni și de știință — întindeau pumnii mânioși și ochii înholbați de groază spre pasărea de fier, ce zbărâna acum veselă, pierzându-se în nesfârșitul albastru al cerului.

Ei credeau de bună seamă, că ceace au văzut, a fost lucru necurat, au fost draci zburători.

— **Reapare „Neamul Românesc pentru popor”.** Cetim în ziarul „Neamul Românesc”: „În urma dorinței tuturor prietenilor noștri, vom face să reapară „Neamul

Românesc pentru popor începând de Duminică 15 Febr. a. c.

De sprijinul aceluiași prieteni atârna viața foii și răspândirea ei printre săteni și muncitori cu deosebire.

Vechii colaboratori își pot începe activitatea.

Dorim gazetei populare a dlui Iorga deplină isbândă și viață rodnică întru mulți ani.

— **O icoană: 12 milioane Lei.** Bancherul *Frank Wood* a cumpărat un potret al lui *Rembrand* (un mare pictor din Olanda, care a trăit în veacul al XV-lea) cu șasezeci de mii de lire șterlinge.

Aceștea fac azi în franci: două milioane și jumătate, iar în lei vre-o douăsprezece milioane. Un milion face o mie de mii, Scumpă icoană, care se poate vinde cu douăsprezece milioane!

— **O sărbătorire la Teatrul Național din București.** Duminică în 15 Febr. 1920 s'a jucat „Răsvan și Vidra” pentru sărbătorirea lui *Ion Petrescu*, un teatralist, care 47 ani a muncit pe scena Teatrului național din București.

— **O țară a copiilor.** În Rusia trăia înainte cu câțiva ani un om foarte învățat, a-nume *Leo Tolstoi*, care a lăsat în testament, ca pe moșia sa din Iasnaia Poliana să fie creșuți în cinste 800 de copii săraci. Și acești copii și-au făcut acolo o țară în toată regula. Și-au ales un prezident, de care ascultă cu toții, își lucră ei înșiși pământul, își au fabricile lor. Ei se hrănesc, ei se îmbracă, și înșiși își pregătesc tot de ce au lipsă. Învățătorii lor nu se amestecă în treburile lor, cel mult, că le dau sfaturi. Și se spune, că cu toate acestea lucrurile merg strună.

— **„Unirea Poporului”** o scriu profesori din Blaj, oameni răsăriți dela sate, cari cunosc sufletul poporului, li știu năcazurile și se trudesă să răspândească numai învățături bune, creștinești și simțiri naționale. „Unirea Poporului” prinde tot ceace se întâmplă în lume și în țară, și scrie pe înțelesul tuturor. Cereți numeri de probă.

— Cele mai feriole zile ale lui Edison. Trebuie să se știe, că Edison este unul dintre cei mai învâțați oameni ai lumii. Trăiește în America și el a aflat fonograful, adică măsurăria aceea, cu care poți să păstrezi glasul oricărui om și să-l ascuți și peste o mie de ani, și tot el a aflat și cinematograful, adică mașinăria cu care se fac chipurile mișcătoare. Anul acesta împlinește 74 de ani de viață și din prilejul acestei toți gazetarii îl pândesc când și cum ar putea vorbi cu el.

Un gazetar isteț l-a întrebat, cari au fost cele mai fericite zile ale vieții sale. Edison a răspuns: »De trei ori am fost mai fericit în viață. întâiu, când ca copil vindeam gazete pe ulițe în Ohio, apoi când m'am căsătorit și a treia oră, când mi-s'a născut cel dintâiu copil: aveam pentru cine saunci. De altfel — adăuse Edison — trebuie să recunosc, că munca mi-a fost cea mai scumpă plăcere. Cele mai fericite clipite ale vieții le-am petrecut în lucrătorea mea și la masa mea de scris».

Alegerile de deputați din Ungaria s'au sfârșit. Au fost aleși 61 de creștini-naționali, 55 proprietari mici, 5 democrați, 1 creștin-social și 3 independenți (cari nu se țin de nici un partid politic). În 26 cercuri se va face alegere nouă. Republicanii nu au reușit nicăiri. Așadară poporul unguresc vrea să aibă rege și de aici înainte. Până atunci va cărmui țara ori Apponyi ori arhiducele Iosif. Ministru prezident va fi poate iarăș Friedrich.

— Dacă se întâmplă ceva pe la Dumăaveastră, ori dacă aveți vre-un gând bun pe care ați dori să-l știe și alții, ori aveți vre-o poveste, sau vre-un cântec frumos, — scrieți la Redacția noastră, care primește astfel de lucruri și le tipărește cu drag în gazetă.

Poșta Redacției.

Păr. Teodor Hârșianu Chimitelnic. Despre colecta de 337 coroane făcută de Sf. Voastră pentru jertfele liniei de demarcație nu ne-a sosit până astăzi nici un raport.

Impotriva răspândirii de știri.

1. Vor fi considerați ca infractori:

a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica colporta, comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile au-

torităților militare, sau orice chestiune prietoare la armata română.

Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Medicina adevărată și de la autorități
:: :: veterinare aprobată contra :: ::

„Calbeaza“
oilor și vitelor

„Parasitin“
numite se capătă numai la Farmacia lui
Simeon Oniciu,
în Abrud.

Altfel de medicime sunt numai imitațiuni.
Prețul pentru 1 oie 6 cor.
" " 1 vită 30 "

Vad. Chiti Oniciu,
în Abrud.

(119) 2 2.

„Lumina Creștinului“

revistă catolică lunară.

Apare în Iași din anul 1913 și este redactată de Preotul Dr. ANTON GABOR.

Abonamentul, care începe cu 1 Ianuarie, este de 10 lei pe an. Ceice abonează în decursul anului primesc numerile apărute până la acea dată.

Fiindcă această revistă cuprinde multe știri din toată lumea catolică, de aceea se recomandă într'un chip deosebit Preoților și Învățătorilor.

La cerere se trimit și numere de probă.

A se adresa: (1-10).

Redacția revistei „Lumina Creștinului“. IASI.

— „Unirea Poporului“ aduce totdeauna celea mai proaspete știri și în aceeași vreme, articoli limpezi, cari privesc viața sătenilor. Cereți și abonați „Unirea Poporului“.

A apărut și se află de vânzare:

Evanghelia ed. II.
broș. 50 cor., legată în pânză imitație de piele cor. 100.

A ieșit dela tipar:

CALENDARUL DELA BLAJ.

pe anul 1920.

Intocmit de „Unirea Poporului“
Calendarul cuprinde:

Sărbătorile naționale și ale Familiei Regale. Sărbătorile bisericești și alte zile schimbătoare. Prorociri despre umblarea veacului, după calendarul de 100 de ani. Celea douăsprezece luni cu sărbătorile de peste an și cu evangheliile duminicilor. Schimbările (fazele) lunii, cu umbrelul vremii. Treburile cu posta și Scara timbrelor (ștempelelor).

Partea pentru petrecere și învățătură:

De anul nou, versuri de noroc. Noul Mitropolit al Blajului, articol de A. Lupeanu. Trandafir de pe cetate, poezie de I. U. Soricu. Răvașul vremii, ochire peste întâmplările mai însemnate dela sfârșitul marelui război și mai ales arătare cum s'a făcut România Mare. Un foarte frumos cântec din Basarabia, în graiul de pe acolo. Meșter Împărat poveste de Ioan Georgescu, Bolșevicii, adică ce verbos despre ei doi țărani. Om din popor, ministru în România-Mare. Apoi glume și mărunțuri. Târgurile de față date deschilnit într'o cârtică.

Châșpur.

Calendarul are câteva chipuri frumoase. Între altele chipul Noului Mitropolit dela Blaj, al Eroului dela Mărășești, Generalul Berthelot, Casa unde s'a iscălit pacea și altele.

Aceia dintre cetitorii gazetei noastre, cari trimit plata foilor pe un an întreg înainte și soresc banii la noi până în 1 Martie 1920, primesc în ctuste calendarul.

La prețul de abonament să alătore însă încă 1 coroană pentru plata postei cu recomandare, ca să nu se piardă calendarul. Cui nu trimite coroana pentru postă, nu putem să-i trimitem calendare!

Altminteri prețul calendarului e 4 coroane.

Prețul trebuie trimis pe înainte. E bine să se însoțească mai mulți oameni din sat, cărora le trebuie calendar. să pună banii laolaltă și să-i trimită cât mai în grabă pe adresa:

„Unirea Poporului“, Blaj,
(Județul Alba-De-Jos).

Din lipsă de hârtie n'am putut tipări decât puține calendare.

Redactor responsabil:

IULIU MAIOR.

Membru cooptat de Vasile Suceu.